

αἰσιοδόξους προσθλέψεις διὰ τὴν ἀποθεραπείαν τῆς φοιτερᾶς γόσου. Τὸ σύστημα τῆς θεραπείας εἶναι ἀπλοῦν, ἐνεργούμενον εἰς τοὺς πνεύμονας δι’ ἐνέσεων σακχάρου. Ἀπὸ πειράματα εἰς τὰ δόποια προέβη δὲ Ἱταλὸς ἐπιστήμων ἐπὶ αἰγῶν καὶ γυναικῶν προσήλθεν εἰς τὸ συμπέρχομενον, διὰ τοῦτον τὴν γαλακτώδη ἔκκρισιν. Διηγεῖται εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ἔκκαμψεν διμοίας ἐνέσεις ἐπὶ φυματικῶν στρατιωτῶν, ἐπανελθόντων ἐκ τοῦ μετώπου. Καὶ παρετήρησεν διὰ τοῦτον τὴν γαλακτώδη ἔκκρισιν, αἱ αἴματα σακχάρου ἐλαττώνουν τὴν γαλακτώδη ἔκκρισιν. Διηγεῖται εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ἔκκαμψεν διμοίας ἐνέσεις ἐπὶ φυματικῶν στρατιωτῶν, ἐπανελθόντων ἐκ τοῦ μετώπου. Καὶ παρετήρησεν διὰ τοῦτον τὴν γαλακτώδη ἔκκρισιν, αἱ αἴματα σακχάρου ἐλαττώνουν τὴν γαλακτώδη ἔκκρισιν. Διηγεῖται εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ἔκκαμψεν διμοίας ἐνέσεις ἐπὶ φυματικῶν στρατιωτῶν, ἐπανελθόντων ἐκ τοῦ μετώπου. Καὶ παρετήρησεν διὰ τοῦτον τὴν γαλακτώδη ἔκκρισιν, αἱ αἴματα σακχάρου ἐλαττώνουν τὴν γαλακτώδη ἔκκρισιν.

Οὐδὲ Μονάκο εἰς τὰς ἀνακοινώσεις τοῦ ἑξῆγηρησεν, διὰ τοῦτον τὸν σακχάρου φέρουν τὸ σταμάτισμα τῶν διαφόρους εἰδῶν εἰκόνων καὶ καὶ συνεπῶς τὸν θάνατον τοῦ βακιλλοῦ, τοῦ δόποιου ή ζωὴς ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰς ἐκκρίσεις.

Ἐπτὰ σύζυγοι καὶ 5.1 τέκνα.

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἀπεδίωσεν ἐσχάτως εἰς γέρων καλούμενος Λοῦμπε, διὰ τοῦτον ἐνύμφευθη πρώτην φορὰν εἰς ἡλικίαν δεκαοκτὼ ἑτῶν καὶ ἔσχε τὸν ἥρωϊσμὸν νὰ συζευχθῇ, τὴν μίαν κατόπιν τῆς ἀλλῆς, ἐπτὰ συζύγους. Οὐκέτιος Λοῦμπε, διὰ τοῦτον τὸ δραστήριον ἔργον του, ὡς συζύγου, εἰς ἡλικίαν 77 ἑτῶν, ἀφίνει πεντήκοντα ἓν τέκνα τὰ δόποια ἀπέκτησεν ἀπὸ τὰς διαφόρους συζύγους του, μὲ κατὰ μέσον δρον ἐπτὰ τέκνα ἑκάστην σύζυγον.

Τηλεφωτογραφία

Ἐγένοντο πειράματα τηλεφωτογραφικῆς με-

ταδιθάσεως κινηματογραφικῶν εἰκόνων. Ἐξηκριβώθη, διὰ ἀπαίτεται περίπου διάστημα μιᾶς ὥρας διὰ νὰ ἀναπαρασταθῇ ἀπὸ ἀρκετὰ μηχανήματα πειράματαν τοις ἐπίτηδες μιὰ ἀπλὴ σκηνή, μὲ δόσον τὸ δυνατὸν διεγωτέρχει λεπτομερεῖς, καποια χειρονομία ἐνὸς γήθοποιού. Οἱ πειραματιζόμενοι συνεκέντρωσαν ἐπάνω εἰς τὸ ἴδιον κλιστέ τέσσαρας διαδοχικάς εἰκόνας τῆς αὐτῆς χειρονομίας καὶ τὰς μετεβίβασαν εἰς δώδεκα περίπου λεπτά, οὕτως ὡστε διὰ τὴν μεταβίβασιν τῶν εἰκόσι εἰκόνων ἀπηγνήθη περίπου μία δρα. Μετὰ τὴν μεταβίβασιν αἱ εἰκόνες συνεκέντρωθησαν ἐπάνω εἰς τὴν ἴδιαν ταινίαν, η δόποια ἀκολούθως προεδλήθη καὶ παρέσχε τὴν ἐντύπωσιν της ζωντανοῦ πίνακος.

Χάρις εἰς τὸ σύστημα τοῦτο θὰ γίνη δυνατὸν νὰ βλέπωμεν τὸ βράδυ π. χ. εἰς τὰς Ἀθήνας τὶς ἔγινε τὸ πρωὶ εἰς τὸ Παρίσιο, εἰς τὸ Λονδίνον η εἰς τὴν Ρώμην!

Ἡ ἐφεύρεσις τῆς ζωντανῆς φωτογραφίας ἐξ ἀποτάσσεως ἀνοίγει νέους καταπληκτικοὺς θρίζοντας εἰς τὴν δημοσιογραφίαν. Εἰς τὸ μέλλον, οἱ συνδρομηταὶ τῶν μεγάλων εἰκονογραφημένων φύλλων, θὰ ἔχουν εἰς τὸ σπίτι των ἔνα μικρὸν ἔκραν, ἐπάνω εἰς τὸ δόποιον ἀπὸ τὰ διάφορα σημεῖα τῆς ὑφῆς του θὰ μεταβιβάζωνται καὶ θὰ προσάλλωνται τὰ σπουδαιότερα γεγονότα τῆς ήμέρας, ἀναπαριστώμενα πιστότατα, χειρονομοῦντα, διμιλούντα.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΕΝ ΟΣ ΜΗΝΟΣ

Ἐλληνικὴ φύσις καὶ Ἑλληνικὴ τέχνη. — Αἱ συστάσεις ἐνὸς φιλέλληνος. — Οἱ ἀπόγονοι τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ 21. — Τίς πταίει; — Ἡθοποιοί, συγγραφεῖς, κοινόν. — Ἔδρα νεωτέρας καὶ Βυζαντινῆς φιλολογίας καὶ γλώσσης. — Τὰ δύο Ἡμερολόγια.

ΥΟ Γάλλοι, δ. κ. Φουζέρ διευθυντής τῆς Γαλλικῆς ἀρχαιολογίας, σχολῆς καὶ δ. κ. Ντὲ Μπιγύ πρεσβευτής τῆς Γαλλίας, ἐπ’ εὐκαιρίᾳ τῆς Ἑλληνογαλλικῆς Ἐκθέσεως ἐτόνισαν διὰ εἰς τὰ ἔργα τῶν Ἑλλήνων ζωγράφων δὲν ἀπαντᾷ τις δόσον ἔπειτε τὸ Ἑλληνικὸν χρῶμα καὶ τὸ Ἑλληνικὸν φῶς, τὰ δόποια πρέπει νὰ ἀποτελοῦν τὴν τῆς Ἑλληνικῆς τέχνης. Η εἰλικρινής αὕτη παρατήρησις τῶν δύο φιλέλληνων, πρέπει νὰ κεντρίσῃ τὸ ἔθνικὸν αἰσθημά τῶν καλλιτεχνῶν μας. Ἡ ἀναγέννησις τῆς Ἑλληνικῆς τέχνης θὰ προέλθῃ ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν ἀντίληψιν τῶν καλλιτεχνῶν, οἱ δόποιοι συχνὰ λησμονοῦν τὸν τοπικὸν χαρακτῆρα καὶ χάνονται η εἰς ἔνεικας μιμήσεις η εἰς ἄλλοντος πρωτοτυπίας η εἰς

ἐπιδράσεις τῆς μόδας. Αἱ διάφοροι ξενικαὶ σχολαὶ εἰς τὸν τόπον μας εἰναι κάτιον ἀσυμβίβαστον. Ἡ Ἑλληνικὴ φύσις καὶ αἱ Ἑλληνικαὶ παραδόσεις εἰναι ὅχι μόνον ὑπέροχοι, ἀλλὰ καὶ ἀνεξάντλητοι. Καὶ δημως εἰναι ἀκόμη ἀγενικετάλλευτοι. Ἀπὸ τὴν μελέτην τῆς ἀπαραμίλλου Ἑλληνικῆς φύσεως, ἀπὸ τὴν ἐμπνευσιν τῶν ποιητικῶν παραδόσεων θὰ προέλθῃ διάργας ζωγράφος καὶ διάργας γλύπτης τῆς πατρίδος μας, διύπεροχος δημιουργός. Τὰ ξένα θέματα δὲν ἡμίποροῦν νὰ θίξουν τὴν Ἑλληνικὴν ψυχὴν καὶ ἀν παρατηρεῖται κάποια ἀδιαφορία τῆς κοινωνίας πρὸς τὸ ἔργον τῶν καλλιτεχνῶν μας πρέπει διότι τινα ἔποψιν νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὴν ξενοτροπίαν, καὶ αὐτὴν μετρίαν, διότι δὲν ἔχει τὸ πῦρ τῆς ἴδιας ἀντιλήψεως ἀλλὰ τὴν ἀπομίμησιν, η δόποια ἐκφράζεται ἀτελῶς. Ὁ Ἑλληνικὸς οὐρανός, η Ἑλληνικὴ θάλασσα, τὸ Ἑλληνικὸν δάσος, τὸ Ἑλληνικὸν βουνόν, διέλληνικὸς κάμπος ἔχουν τόσην χάριν, λεπτότητα, ποικιλίαν, τόσην ἔντασιν καὶ λαμπρότητα φωτός, ἀλλὰ καὶ τόσην γλυκύτητα καὶ μελαγχολίαν σκιάς, τόσην διαύγειαν ἀτμοσφαίρας, ὡστε εἰς ζωγράφος νὰ ἡμπορῇ νὰ μας

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

δώσῃ ἔξοχα ἔργα. "Εχει ἔνα διδάσκαλον—τὴν φύσιν—μοναδικόν. Ἡ ξένη φύσις δὲ μένη διὰ τοὺς ξένους. Ἀλλὰ μήπως δὲν πρέπει, ώς δ. κ. Φουζέρ ορθότατα συνέστησε, νὰ στραφῇ ἡ Ἑλληνικὴ τέχνη καὶ πρὸς τὸ Βυζάντιον, τοῦ διποίου διπολυποίκιλος καὶ παραστατικὸς πολιτισμὸς μελετώμενος ἀπὸ τοὺς καλλιτέχνας δύναται ἀποδῶσῃ ἀριστούργηματα νεοδιζαντινῆς τέχνης; Νομίζω δὲν πρέπει νὰ χαραχθοῦν εἰς τὸν νοῦν τῶν Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν οἱ ἐξῆς ὥρατοι καὶ ἀληθεῖς λόγοι τοῦ κ. Φουζέρ διὰ τοὺς "Ἑλληνας καλλιτέχνας:

— "Ἄσ πάρουν ἀπὸ τοὺς Γάλλους τὸ τεχνικὸν μέρος, δὲς διετηρήσουν δύμας ἀθικτὸν τὴν ὠραίαν ἑλληνικὴν τῶν ψυχήν. Καὶ δὲς ἀποδώσουν πιστὰ δχι μόνον τὴν ἑλληνικὴν φύσιν, ἀλλ' ὀλόκληρον τὴν ἑλληνικὴν ζωήν, τὸν ἑλληνικὸν χαρακτῆρα. "Ἄσ θυμηθοῦν δὲν ἔνας πατριώτης τῶν ζωγράφος, δέ μέγας Γκρέκο, ζῶν εἰς ξένην χώραν καὶ ὑπὸ πολὺ διαφορετικὰς περιστάσεις, διετήρησεν εἰς τὴν ψυχήν του δχι ὀλίγα σημάδια τῆς θυμυκτῆς Βυζαντινῆς παραδόσεως. Μετὰ τὸν Γκρέκο, δὲς θυμηθοῦν καὶ τὸ παράδειγμα τοῦ Γύζη καὶ τοῦ Ράλλη".

❀

Εἰς τὴν νέαν ἐπιτροπὴν τοῦ ἕορτασμοῦ τῆς θεοτικῆς ἀνεξαρτησίας ἐπανελήφθη ἡ παράλειψις—ἡ δύοια παρετηρήθη καὶ εἰς τὴν προηγουμένην—τῶν ἀπογόνων τῶν κορυφαίων ἡρώων τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ ἀντιπροσώπων τοῦ Μωρῆα, τῆς Ρούμελης, τῆς Ἡπείρου, τῶν Νήσων. Υπάρχουν ἀπόγονοι τοῦ Κολοκοτρώνη, τοῦ Μπότσαρη, τοῦ Κανάρη, τοῦ Καραϊσκάκη, τοῦ Μαυρομιχάλη, τοῦ Μικούλη. Ἡ Κυδέρησις ἐλπίζομεν δὲν θὰ συμπληρώσῃ δι' αὐτῶν τὴν Ἐπιτροπὴν.

❀

Κάθε φορὰν σχεδὸν ποῦ δρχίζει νέα θεατρικὴ περιόδος ἐρευνᾶται πότε διὰ συνεγενεῖσεων καὶ πότε διὰ χρονογραφημάτων τὸ ζήτημα τῶν ἔργατων τῶν θεάτρων, τῆς ἀξέιας ήθοποιῶν καὶ συγγραφέων καὶ καταλήγουν δλαι σχεδὸν αἱ συζητήσεις εἰς τὸ ἔρώτημα: Ποτὸς πταίει διὰ τὴν θεατρικὴν κατάπτωσιν, οἱ ἡθοποιοί, οἱ συγγραφεῖς ἡ τὸ κοινόν: Καὶ κατὰ τὰς ιδίας βλέψεις ἄλλοι ἐπιρρίπτουν εἰς τοὺς μέν, ἄλλοι εἰς τοὺς δὲ τὰς εὐθύνας. Οἱ ἡθοποιοί ίσχυρίζονται δὲν ἀμά παριστάνουν σοδαρὰ ἔργα κόσμος πολὺς δὲν πηγαίνει καὶ δὲν οἱ συγγραφεῖς μας δὲν παράγουν ἔργα βιώσιμα.

Οἱ συγγραφεῖς παραπονοῦνται δὲν οἱ θίασοι ἀποφεύγουν νὰ παριστάνουν ἔργα τῶν, διὰ νὰ ἐπιδειχνύουν τὰς κνήμας τοῦ προσωπικοῦ. Τὸ κοινὸν εἰς τὴν ἀντιγνωμάτων αὐτὴν τῶν ἀλληλοκατηγορούμενων δὲν ἡμπορεῖ νὰ μιλήσῃ, ἄλλα κάμνει κάτιοιρότερον. Πηγαίνει εἰς τὰ ἀκατάλληλα ἔργα, ἀρέσκεται εἰς τὰς Ἐπιθεωρήσεις. "Ιδού λοιπὸν κυριώτερος ἔνοχος. Ομιλοῦμεν περὶ κα-

ταπτώσεως τοῦ θεάτρου τὸ δποίον κάποτε ἐγγίζει τὰ δρια τοῦ καφὲ-σαντάν. "Ἐὰν τὸ κοινὸν δὲν ἔσπευδε δταν παριστάνονται ἔργα ἀνήθικα ἡ Ἐπιθεωρήσεις γυμναὶ πάσης καλαισθησίας καὶ ἀηδεῖς, δὲν θὰ τὰ ἀνεβίδαζον οἱ θίασοι. Οἱ ἡθοποιὸς θέλει νὰ ζήσῃ καὶ δίδει εἰς τὸ κοινὸν δ, τι τοῦ ἀρέσει. "Ο δραματικὸς συγγραφεὺς ἀπογοητεύεται βλέπων παιζόμενον μία βραδύμα μόνον τὸ ἔργον του. Νὰ διατὶ κυριαρχοῦν αἱ Ἐπιθεωρήσεις καὶ αἱ διερέτται. "Ἄς προτιμοῦν τὰ σοθικὰ ἔργα οἱ θίασοι καὶ τὸ θέατρον θὰ ἰδηγμέρας ἡ μᾶλλον ἐσπέρας ἀνυψώσεως.

❀

"Ανηγγέλθη ἡ ἕδρασις τακτικῆς καὶ ἐκτάκτου ἕδρας τῆς νεωτέρας καὶ Βυζαντινῆς γλώσσης, ίστορίας καὶ φιλολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Δονδίγου, διάρχει δ' ἐλπὶς νὰ συμπληρωθῇ ἡ ἕδρασις τῆς ἕδρας δι' "Ἑλληνικῆς βιβλιοθήκης, διπτεροφιῶν καὶ ἐπιστημονικῶν ἀποστολῶν. Τὸ γεγονός εἶνε ἔξαιρετικῶς ἐνδιαφέρον καὶ εὐχάριστον, καὶ ὑπὸ πρακτικὴν ἐποψιν διότι ἐκτὸς τῶν "Αγγλων θὰ φοιτῶσιν ἐν τῇ σχολῇ καὶ "Ἑλληνες τῶν ἀποικιῶν τῆς Μεγάλης Βρετανίας, ἄλλα καὶ διότι ἡ σπουδὴ τῆς νεωτέρας "Ἑλληνικῆς θὰ ἐνισχύσῃ τὰς ίστορικὰς ἀναμνήσεις τὰς συνοδεύομένας μὲ τὴν ἐξέλιξιν τῆς "Ἑλληνικῆς γλώσσης.

Μετὰ τὴν "Οξφόρδην, τὸ Καίμπριτζ καὶ τῷρα τὸ Δονδίγον, θὰ εἶνε τρία κέντρα διαδόσεως τῆς "Ἑλληνικῆς γλώσσης, ἔξης πολλὰ πρέπει νὰ ἀναμένωμεν ἐθνικὰ ὀφέλη.

❀

"Ομάδας βουλευτῶν συνέστησεν εἰς τὴν Κυδέρην τὴν εἰσδοχὴν τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου, καθὼς δ' ἀνηγγέλθη, ἐν Ρωσίᾳ ἥρεστο ἡ Ισχὺς αὐτοῦ. "Οτι τὸ Γρηγοριανὸν εἶνε ἀκριβέστερον τοῦ Ιουλιανοῦ εἶνε μαθηματικῶς ἀποδεδειγμένον, λόγοι δὲ τυπικοί, ἐκκλησιαστικῆς καὶ δικονομικῆς φύσεως, παρημπόδισαν τὴν ἐν "Ἑλλάδι παραδοχὴν αὐτοῦ. Ἀλλ' εἶνε καιρὸς πλέον, νὰ προσανατολισθῶμεν πρὸς τὴν ἐπιστήμην, νὰ ὑπερκαμφθῶσιν αἱ τυπικαὶ δυσχέρειαι —καὶ εἶνε τοῦτο εὐκολώτατον—νὰ ἀποκοπῶσιν αἱ περιτταὶ 13 ἡμέραι — διότι ἐνῷ φαινομενικῶς ὑπολειπόμεθα τῶν καθολικῶν, ἐν τούτοις ἔχομεν περίσσειαν ἡμερῶν — ἵνα ἐπερχομένης τῆς ἀφομοιώσεως, συγχρονισθῶμεν πρὸς τὴν ἀληθεῖαν καὶ δικαιολογήσωμεν ἐμπράκτως τὸ ζηνόμη τοῦ "Ορθοδόξου, ἀφοῦ οἱ "Ορθόδοξοι μόνοι ἐδυστροφήσαμεν εἰς τὴν παραδοχὴν τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου.

ΔΑΦΝΙΣ

